

NO DEIXIS PASSAR LES POSSIBILITATS QUE SE T'OFEREIXEN

I allà estava jo fent una col·lecció per a un concurs de roba molt interessant. Les bases d'aquest concurs eren força senzilles: deu conjunts de roba pensats i creats per l'autor amb la firma brodada (per evitar confusions). Els temes del concurs eren l'art, els escacs i una cosa impressionant i brillant. Els temes es podien barrejar i també s'havia de fer un conjunt d'estil lliure el qual es presentaria a l'entrega de premis. Bé us deueu preguntar el perquè us estic explicant tot això, no?

Aquesta història va començar un dissabte al matí mentre intentava ofegar les meves penes dibuixant vestits mentre escoltava música, perquè no s'havia que fer, quan la meva mare em va trucar ben excitada d'emoció, però es clar, que et comencin a cridar d'alegria mentre estàs en una depressió profunda, doncs, no lliga gaire. Estava fent veure que l'escoltava quan va dir les paraules clau "*disseny de roba*", en aquell moment vaig començar a fer-li cas de veritat, i com que la veritat no tenia res més a fer m'hi vaig apuntar. Tenia deu mesos per tenir-ho tot a punt.

El primer mes vaig dissenyar tots els vestits, sí... al final vaig trobar la inspiració, llavors, un era de temàtica vestit de la reialesa (reina) i dos cavallers (peons) amb colors. Aquí ja tenia dos temes lligats als escacs i, colors, llavors vaig fer un vestit del sol brillant amb alguns detalls a la part de la cintura, també vaig fer un conjunt de temàtica dels anys vuitanta amb brillantets semblants a una bola de discoteca, un mono blanc amb dibuixos semblant, a quadres i algunes flors. També, un vestit amb un anell com el de saturn, fluorescent, un esmoquin recordant al tauler d'escacs i finalment, un vestit de ballarina de tots colors. Però fer aquells vestits m'havia costat

ja vuit mesos, llavors havia d'anar a comprar teles perquè ja se m'havien acabat, tot i així, primer havia de decidir que feia, havia de fer alguna cosa que reflectís el meu estil, vaig anar a comprar les teles, quan em va venir un records, volia fer un vestit verd blau, on a la part de sota hi haurien petites capes de tots colors i amb molts detalls i amb una corona de flors i braçalets. Sembla anècdota, però la idea del vestit em va venir en una botiga mentre estava fent el burro amb el carro de la compra i em va caure un pot de pintura del mateix color que el del meu vestit estrella.

Vaig acabar el vestit un dia abans del concurs i va quedar fantàstic. Mentre desfilaven els meus dissenys i quan m'estava ficant el vestit quasi em poso a plorar. Era meravellós. De cop em van cridar perquè sortís a desfilat els altres vestits, eren molt bonics, però no em vaig posar nerviosa perquè hi havia la meua mare allà i el meu pare animant-me com si no hi hagués ningú més. Vam acabar de desfilat i ens van donar els resultats. I???... vaig quedar primera!!! Quan vaig sentir el meu nom em van plorar els ulls , em van donar una beca per a una de les universitats de disseny més prestigioses del món i un diploma. Vaig baixar de la passarel·la, em vaig treure les sabates i vaig córrer descalça i feliç amb els meus pares.

Ara encara estic estudiant, amb la beca se m'han obert moltes portes i he après que no s'ha de deixar perdre mai una oportunitat i que si et quedes estancat o la cosa no et surt bé, els que més t'estimes et recolzaran.

Melinda White

